

AANGETEKENDE

Ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport
T.a.v. Viceminister-president H.M. De Jonge
Parnassusplein 5
2511 VX DEN HAAG

Datum

31 maart 2020

Ons kenmerk

AMS-CBB-210220-001

Betreft / Onderwerp**Doorkiesnummer**

088-3682433

Email contactpersoon

maaike.vanderaar@fnv.nl

Bijlage(n)

,-

Geachte heer De Jonge,

Met verbazing hebben wij kennis genomen van uw brief d.d. 20 maart 2020 waarin u voorstellen doet om de organisatie van de jeugdzorg te verbeteren. De directe aanleiding hiervoor was het vernietigende Inspectierapport in november 2019 waarin wordt geconcludeerd dat de decentralisatie tot forse problemen heeft geleid.

In uw brief wordt helaas duidelijk dat de voorgenomen maatregelen marginaal zijn en dat u slechts verder wilt gaan waarmee u begonnen bent. Wij zien niet hoe de voorgenomen maatregelen gaan bijdragen aan minder tekorten in de sector, de mogelijkheid van een betere cao, het terugdringen van de wachtlijsten en administratiedruk. Allemaal zaken die belangrijk zijn om het werken in de jeugdzorg aantrekkelijker te maken en dus bij moeten dragen aan het oplossen van het personeelstekort.

Verder geeft dit plan noch antwoord op de oplossing voor coördinatiekosten, noch op de financiële problemen nu. Dit heeft rechtstreeks gevolgen op de werkvloer; mensen worden niet vervangen, scholing komt niet van de grond, tijd voor intervisie ontbreekt en de werklust blijft te hoog. Daardoor zullen het verzuim en het verloop niet teruggedrongen worden en zullen de wachtlijsten niet afnemen.

Van het ingrijpende, maar noodzakelijke plan, dat door jeugdzorgprofessionals is opgesteld, zien we niets terugkomen, terwijl zij als beste weten wat er goed en vooral niet goed gaat op de werkvloer en hoe zij het beste in staat worden gesteld om hun werk goed te doen.

We zullen hieronder ingaan op de verschillende voorstellen die in uw brief aan de orde komen.

Samenwerking

Uit uw brief begrijpen wij dat het uw bedoeling is dat de verantwoordelijkheden bij het oude blijven. Organisatiebelangen blijven in stand. Gemeenten blijven verantwoordelijk voor de eigen gemeenten en de eigen financiën, ook nu u samenwerking afdwingt, die in veel gevallen al plaatsvindt. De consequentie is dat er weinig zal veranderen en de jeugdzorgwerker knel blijft zitten tussen gemeentebelangen en organisatiebelangen. Die heeft een afgebakende opdracht voor een bepaald budget, met beperkte mensen en middelen. Als er dan aanvullende hulp nodig is, moet de cliënt aansluiten in de volgende wachtrij.

Administratie

In uw brief geeft u ook geen oplossing voor de hoeveelheid administratie voor professionals en een vermindering van de ruim 1 miljard aan coördinatiekosten. Er werken nu ook al gemeenten samen. Uit de schrapsessies hebben wij niet de conclusie getrokken dat op die plekken de administratie minder is. De ergernissen van administratieve lasten zijn op alle plekken aanwezig. Wij begrijpen uw conclusie dus niet dat de voorgestelde manier van organiseren van de jeugdzorg zou leiden tot minder administratie. Sterker nog, wij zien in dit plan twee extra lagen ontstaan met bestuurlijke overleggen, die gevoed moeten worden met informatie. Wij lezen niet dat die last niet bij professionals terecht komt. De hoge administratieve lasten worden als vertrekreden nummer 1 genoemd. En dat in een sector waar het personeelstekort al immens hoog is.

Het verplicht optuigen van twee extra lagen, regionale samenwerking en bovenregionale samenwerking, leidt ons inziens juist tot en toename van (bestuurlijke) overleggen en informatie-uitwisseling.

Tekorten

Voor de tekorten verwijst u naar het met gemeenten afgesproken onderzoek naar de noodzaak van structureel extra middelen voor de jeugdhulp (vanaf 2022). Wij wijzen al jarenlang op de noodzaak van aanvulling tekorten in de sector en doen dit nu nogmaals. Vanuit een tekortensituatie is iedereen bezig met zijn hoofd boven water te houden en is er geen ruimte voor noodzakelijke veranderingen. Terwijl die opdracht tot veranderen er wel ligt, maar nog steeds niet van de grond komt. Dit geeft een extreme druk op professionals, omdat zij onvoldoende in staat gesteld worden hun opdracht waar te maken.

Reële tarieven

U schrijft dat de in Amvb reële tarieven elementen zullen worden benoemd die 'houvast' moeten bieden. Dit klinkt nogal vrijblijvend. Verder gaat de Amvb naar verwachting in per 2022. En pas na inwerkingtreding van nieuwe contracten. Tegelijk wordt er gestuurd naar contracten voor 3 jaar. Betekent dat in de praktijk dat als er eind 2021 contracten worden afgesloten, de Amvb pas effect zal hebben in 2025? Dat zou gezien het gegeven dat nu 60 organisaties (meest grote) volgens het rapport van Intrakoop in financieel zwaar weer zitten zeer onwenselijk zijn.

Arbeidsmarkt/ personeelstekort

U verwijst naar de arbeidsmarkttafel voor de aanpak van het personeelstekort. Natuurlijk zetten wij ons daar vol voor in, maar de projecten die we draaien aan de arbeidsmarkttafel kunnen niet de enige oplossing zijn die het werken in de jeugdzorg verantwoord en prettig maakt. Daarvoor is ook een passende cao en loonsverhoging noodzakelijk, scholing, mogelijkheden tot vrije samenwerking, minder administratie en een reële werklast voor nodig. Daar zien we in dit plan geen oplossing voor.

U zult begrijpen dat uw voorstellen naar onze mening niet zullen leiden tot de noodzakelijke verbeteringen in de organisatie van jeugdhulp, jeugdbescherming en jeugdreclassering. Wij zijn uiteraard bereid om onze visie hierop in een gesprek nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet,

Maaïke van der Aar
Bestuurder FNV Zorg en Welzijn